

1

संस्कृत
संस्कृत ज्ञान वृक्षाख्य प्रकाशिका
पृ. २८

मातृमं प्रतिष्ठाप्य तत्रोपविश्य आसनं स्वस्तिकादि यथा समं कथ्य शिरो ग्रीवं धारयन् विश्वादि नू क्रमेण कार्य करण विनिर्मुक्तैः पूर्णतमस्य
पसं हस्य पूर्णतमना स्थित्वा ध्यायेत् पुरिशये देव पूर्णं नंदं निरंजनं अर्चयन् परं ब्रह्म नेति नेत्यादिलक्षणं अशानाया द्युस्पष्टमनु
दिता न स्तमितं ज्ञानात्मना वसिष्ठं परमात्मानमामिति तथा चोक्तं ब्रह्मविद्भिः विभक्तं देशमाश्रित्य ब्राह्मणं शुद्धचेतसा भावयेत्
पूर्णमाकाशं हृद्याकाशमयं विभुमिति तथा चोक्तं ब्रह्म तस्माद्विज्ञोऽप्यथ कुरु प्रयत्नमिति एवं युजन् सदात्मानं परमात्मत्वे
न यदा साक्षाद्विज्ञानाति तदा निरस्ता ज्ञानतत्कार्यं जीतशोकः कृतकेत्यो भवति तथा ब्रह्मद्वयं एव के आत्मानं चेद्विज्ञानीया
दिति तथा चोक्तं वास्ये यस्मिन् सर्वाणीति तथा कुरु ब्रह्म तं दुर्दशमिति तथा कावचीयगीतायु आत्मनः शोकं संतीर्णं न विभे
तिकुतश्चनेति तथा च मनुः सर्वेषां भविष्येतेषां आत्मनः ज्ञानं तं तमिति तथा च ब्रह्म भगवान् एतदुद्धृत्वा पुद्गिमान्स्यात् य
स्मात्तद्विज्ञानादेव परमपुरुषार्थं प्राप्तिः तस्मात्तमेव परमात्मनो ज्ञानं आत्मानं मात्मत्वेन जीनीयादयमहमस्मीति न किंचिदप्य
स्मिंतेत्येव तथा च श्रुतिः तमेव धीरो विज्ञायति तथा च ब्रह्म भगवान् सैकल्यप्रभवान् कामा निति एवं प्रसंगात्सर्वशास्त्रार्थं संक्षेप
तोदर्शितः अथेदानीं प्रकृतमनुसरामः यस्मात्प्रसाद एव सर्वं नित्यं वीजं तद्वत्तत्त्वं तत्त्वं वाहं गच्छेत्सु ब्रह्मिण्ययमे यमेतु पुनरे
के विषयविधां ध्यायिष्याधिरूढः स्वात्ममतिरं केरा द्वितीयं पश्येतामृतं तत्त्वं तत्त्वं वाहं गच्छेत्सु ब्रह्मिण्ययमे यमेतु पुनरे
त्यंतरं वैव स्वतमाहुः आत्मा वा स मात्मनि दुष्टो वसतीत्यात्मा वा स स्तं तथा च तत्त्वं तत्त्वं वाहं गच्छेत्सु ब्रह्मिण्ययमे यमेतु पुनरे
दि स्थितः तेन चेद्विवादस्ते मा गंगा मा कुरु नू गमः आत्मा तत्त्वं तत्त्वं वाहं गच्छेत्सु ब्रह्मिण्ययमे यमेतु पुनरे
तरमा एव ब्रह्म निष्ठमित्यर्थः अयं ते य कुरु ब्रह्म तत्त्वं तत्त्वं वाहं गच्छेत्सु ब्रह्मिण्ययमे यमेतु पुनरे
नुशास्तीति शिवः सुखदः शिवानां पुराणकंतेरां तत्त्वं तत्त्वं वाहं गच्छेत्सु ब्रह्मिण्ययमे यमेतु पुनरे

एवंतावत्प्रमादस्य स्यान्नान्यमत्युत्तमप्रमादस्य स्वरूपावस्थानलक्षणस्यामृतत्वं प्रमादं वै मृत्युमहं वृत्तीनीत्यादिना दर्शयित्वा आस्थादेशनिःसरतेन शणामित्यादिना सर्वैर्मृत्युस्त्वच्छरीरेष्वेव इत्यनेन तस्यैव कार्यकलापपरिणामसर्वानर्थहेतुत्वदर्शयित्वा कथमस्य मृत्याविनाशोऽस्त्याका एवमत्युजायमाने विधित्वा ज्ञाने न तिष्ठन् निमित्तमिति मृत्या रिसात्मज्ञाने न मृत्युविनाशो दर्शयित्वा याने वाहुद्रियेत्यादिना ब्रह्मलोकादेः पुरुषार्थत्वमाशङ्क्य एवं ह्यविद्यानिर्मुक्त्यादेना ते कामविद्यायद्विषयत्वेनापुरुषार्थमुक्त्वा परंपरमात्मानं प्रयाति मार्गो लीति ज्ञानमर्जो गच्छेत्तद्वदः तत्र परंपरमात्मानं प्रयातीति जीवपरयोरेकत्वमुक्तं तदसहमानं ज्ञादयति धतराष्ट्रः तदा वेति ननु ज्ञानं परमात्मा कने एका काशादिधधतराष्ट्र उवाच कोसौ नियुक्ते तमजं पुराणं पश्यन्नुक्तं मज्जन्तं चित्वा साकार्यमपरा सुखं च तमेवेद्य-भूहि सर्वं यथावत्

रिञ्जंतस्य ह्यतदनुप्रविश्यान्नमयाशा
युक्ते प्रेरयति किमन्येन स्वयमेवने
प्रवर्तमानस्य तूष्णीभूतस्य स्वे
यथावत् तथाच ब्रह्मविदानेकः पुनरुक्तः
तत्त्वमभ्युपगम्य यद्येवं सकथं ब्रह्म ज्ञायते
नियुक्त इत्यनेन भगवतोक्तमेव ब्रह्म ज्ञायते
वैश्वदेवोऽस्य यमेतत्तत्त्वमसि ज्ञानं ॥१६॥ श्री

किञ्च तदा इति यद्वागादिभूतस्य रन्ध्रयाणो विषये गच्छति तदा तत्र तन्निष्पत्तिरिति वाच्यं यद्युनवासाववुद्धिस्तस्येति
 याति विषयेषु न प्रवर्तते तस्य विषयेषु प्रवृत्त्याभावे दः प्रवृत्तिः तत्रास्तीति वाच्यं यद्युनवासाववुद्धिस्तस्येति
 याणो पुराभूतस्य विषयेषु प्रवृत्तत्वात् नानासाविममादितीत्येवम् एतदप्युक्तं नानासाविममादितीत्येवम् एतदप्युक्तं नानासाविममादितीत्येवम्
 संपर्ककलुषितचेतसो विषयां धावन्नानजानतीति तत्रास्तीति वाच्यं यद्युनवासाववुद्धिस्तस्येति तत्रास्तीति वाच्यं यद्युनवासाववुद्धिस्तस्येति

तदैवमहोहनमिन्द्रियाणो मिथ्या धर्मयोगेऽस्य गच्छति ॥ ५२ ॥
 मिथ्यार्थयोगाभिहितं तदा तदा स्मरन्नुपास्तेऽवस्थां न संततः ॥ ५३ ॥

कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति हविषाकं सवर्त्मवभूतः एवामिदं ॥ ५२ ॥ ततश्च मिथ्यार्थरविद्याकल्पितैः शब्दा
 दिविषये यो गोभवति तस्मिन्मिथ्यार्थयोगे प्रत्यक्षेद्दिनो गतिः संसारगतं नित्यं नेता प्रसिद्धं हितं स्वात्मभूतं प
 रमात्मानमनवगम्य विषयेषु प्रवृत्तमानाः पराभूतास्तिद्विगादिद्योनिं प्राप्नुवन्ति तथा च वेदेषु ब्राह्मणोपनि
 षत्सु यावेता इमाः प्रजा इति वक्ष्यति च कामानुसारी पुरुष इति कस्मात्पुनर्मिथ्यार्थयुक्तस्य गतिरिति नित्येति तत्राह
 मिथ्यार्थयोगाभिहितं तदा तदा स्मरन्नुपास्तेऽवस्थां न संततः ॥ ५३ ॥ तदा तदा स्मरन्नुपास्तेऽवस्थां न संततः ॥ ५३ ॥ तदा तदा स्मरन्नुपास्तेऽवस्थां न संततः ॥ ५३ ॥

५५

एवंतावदेकस्यैवपरात्मनोः नादिभाषायोगेनबहु रूपत्वं इदानीं यदीश्वरस्य कारणात्वं तदपिमायोपाधिकमित्याह यएतदिति यएन
होपरमाथिभूतोभगवानेष्टयादिसमन्वितः सपरमेश्वरोनित्यः विकारयोगेन ईक्षणादि पूर्व कं विप्रचं करोति तत्सर्वं तथा
तच्छक्ति देवात्मशक्तिसिधेय करोति नपरमात्मा अर्वादि लक्षणा इति समन्वये नस्वतम्वित्तत्वेदाद्वितीयस्य करणत्वं किंतु
मायादेशवशादित्यर्थः किंतुस्यतथाभूतशक्तियोगेप्रमाणाभिहितेनज्ञाह तथाप्ययोगे तस्य परमात्मनो जेगदेषादानभू
तमाद्यार्थयोगेच भवेति वेदः तस्यमायाकृपावे वेदाः प्रमाणंभवतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः इन्द्रोमायाभिरिति तथाचाहभगवान्

यएतदभगवान्नात्रित्योविकारयोगेनकरोतिविप्रं तथाचतच्छक्तिर्हि तसमन्वितेतथाप्ययोगेचभवेतिवेदाः २१ अतश्च
उवाच यस्माद्धर्मानाचरंतीहकेचित्पापमार्गान्नेतिदिशन्ति धर्मः पापेनप्राप्तिरुच्यतेवास्तुताहोभर्मः प्राप्तिरितिपापम् २२

देवीह्येषागुणमयीति २३ एवंतावतापादं देवमुत्तमं देवीमीत्यादिनाम लोः स्वरूपं तस्यकार्यात्मना
वस्थानंतान्निमित्तं चो जेकानप्यं दशायित्वा केनतर्ह्यस्यविनाश इत्येवमत्युजायमानमित्यादि
नाज्ञानादेवाभयप्राप्तिं दर्शितांश्रुत्वा प्राप्तिमिति बोधोदयेपरिहृते कर्मस्वभावपरित्तानाय प्राहयते
राष्ट्रः यस्माद्धर्मानान्निष्टोमादीनाचरंतीहकेचित् केचित्पापः धर्मोनाचरंति तेध्याधर्मः पापेनप्र
तिहन्यते उताहोस्त्विधर्मः प्राप्तिरितिपापं अथवातुल्यवलेनान्यतरस्याविनाश इत्यविदुषोऽप
योस्तुभवएवनान्यतरेणान्यतरस्यविनाश इतिविदुषपुनरनयोऽपिज्ञानांयोनान्तिनाश इति ॥ २२ राम

५

एवंप्रहः प्राह भगवान् दोष इति यद्येवं चोद्यते एवो भिन्नः नियोजनियोक्तृत्वादिभेददर्शनादेकं तदसंभवाद्देन भवित
त्यमिति तत्रैतद्विबुधैर्वा एव नानात्वमभ्युपगम्यते तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
दिनो चेदिह भवेयुः वेदहृदयपरमार्थं अपेक्षितं चोद्यते तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
धोऽप्रसन्नं प्रसन्नं अथोच्यते नास्माभिर्विदुः कानां त्वमभ्युपगम्यते तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
शंप्राप्नोति श्रूयते यदा ह्येवं एतस्मिन्नुदरमंतरकरोति तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
स्मिन्प्रथमात्मा ब्रह्मेत्यादि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणैः संचितं ज्ञानं तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
रभेदकथं वातेषां नित्यत्वमित्यत्राह अनादिकालेनेभवंति नित्याः तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
साक्षादिति च तद्योगेन अनादिमायायोगिना भवेति तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
सनत्सु जातं कदाच दोषो महान्नत्र विभेदयोगे ह्यनादिकालेनेभवंति तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
तेन एकस्य बहु रूपत्वे इको मायाभिः पुरु रूप ईयते एको हित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
जायते तथा च योऽस्य धर्म एक एव तु भूतोत्मा भूतेभ्यः तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
मिति तथा च कावयो यगीतासु न जायते म्रियते वेति तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
धु शिति किंच माया निमित्तभेदेऽभ्युपगम्यमानेः स्य परमात्मनः कार्यकारणभेदे तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
किंचिदपि मायात्मकत्वात् संसारस्य कूटस्थ एव भवतीत्यर्थः यस्या देवं तस्मादनादिकालेनेभवंति तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित
ति अथ वा पुंसः पुरुष पूर्णस्य परमात्मनो माया अनादिसिद्धांतद्योगेन ब्रह्मो भवति तथा चैतत्सर्वं मनुगीतासु स्पष्टमाह भग
वान् इदं जगदनेकमिति वेदानुशासनं तथा चोह भगवान् पराशरः आत्मव्यतिरिक्तस्य सर्वस्य मिथ्यात्वं ज्ञानस्य
रूपमस्य तन्निर्मलं परमार्थं तदिति तथा चैतत्स्य परमाह भगवान् सनत्सु जातः अनादिमायायोगिना भवेति तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित तदसंभवाद्देन भवित

[illegible]

नित्यमज्ञातवर्ष्यामेव इति मन्वेत ब्राह्मणः ॥ एतन्नांतु बह्वर्ष्येरे वदित्ये त किंचन ॥ ३२ ॥
को ह्येनं मंतशस्मानं ब्राह्मणो मनुमहि हि ॥ निहिं गमयतं शुद्धं स्य ददतिवर्जितम् ॥ ३३ ॥

माख्यातादेहि नस्तद्वर्णनः इति यादीनां हतिपादेनेतत्त्वत्वात् इति नान्यमिन्द्रियाणां मध्ये वसन्त्यननुष्ठ
एव एषान् जिघ्रान्ति मन्वमानो विज्ञानं न विदुः इति वृथा त्वादिहो एव विधीतं किं निदपि प्रातिपद्येत तत्साक्षीत्वा
सत्तमनः तथा च श्रुतिः प्रथमो वेदेदं जिघ्राणीति सत्तमनिति देहद्वयसंज्ञायाः तत्तमनं गृह्णीयादिसंघः ३१ कस्मात्सु
नरे वनगच्छत इत्यत्र आह कीदृशति कीदृशति किं सत्तमनं च तत्तमनं न केन च कीदृशं सत्तमनं सत्तमनं विद्यादिदोषरहितं सर्वं
इति वदितं मन्तव्यं तत्तमनं प्रमात्रादि साक्षिणमनात्मनि प्रथमं एव सुतेन प्रकारेण देहद्वयसंज्ञायाः सत्तमनं तया स्पष्टं लोहं धरो
देन सत्तमनं पश्यामि सूको वधिरः काणः सुखाहं दुःखमहमिति ब्रह्मणः सत्तमनं नुमहेति तथा च सति ब्राह्मण्यमे
व हीयेतेत्यर्थः वदन्ति च य एवं सत्तमनं पश्येत्तस्य यो ब्राह्मणस्तमेव ३२

श्रीश्रीश्रीस्यवासइत्यत आह यजेति यत्र यदिति नेने इति तत्र राशिपीडादिति प्रत्ययनादिभ्यश्च इत्यनेनेने इति मनेत प्रावधीवत् एतद
 कथं प्रावधीवधीकालेन एतदकवदुलेभकते न प्रत त एतान्पमिति केति त एतान्पइति विख्यात मुनिमोत्यानादिचित्तिवदतिद्वी
 विशिष्टइतिकेचित् तत्रस्थित्वातदन्नेयानादि तत्रपुत्री वन्नानुसंज्वरेत्तत्रोभवेत् अन्यथाः न्नपनादिइति तदेशकथनामे
 देहयानासिद्धिदिति संतप्रभवति ततश्च नृणां गतिः २८ तत्राप्येवं विधानं लसीये वा सरत्वाह यजेति यत्र यदिति नेने प्राप्ताय
 मानस्यत्वं लसीभूतस्य स्वमाहात्म्यप्रच्छादयतो येन केनचित् छिन्नस्य येन केनचित् दद्यात् तस्य यत्र केचन प्रायिन आत्मनमिदलो
 के पश्यतो जडबल्लोकमाचरतः प्रयच्छत्यशिवं भयं ३३ इति मत्वाऽप्यतः कल्याणप्रदं मानादि ३३ प्रयच्छति तथातिरिक्तमिवाः कुर्व
 यत्र मनेत भयिष्ठं प्रावधीवत् एतदकं अन्नेयाने च बालराष्ट्रजीवन्नानुसंज्वरेत् २८ यत्रां कथयमानस्य प्रयच्छत्यशिवं भयं ॥
 अतिरिक्तमिवाः कुर्वन्त्यश्वेयाने तरेजनेः २८ कथाऽकथयमानस्य प्रयच्छत्यशिवं भयं ३३ इति मत्वाऽप्यतः कल्याणप्रदं मानादि ३३ प्रयच्छति तथातिरिक्तमिवाः कुर्व
 यत्र मनेत भयिष्ठं प्रावधीवत् एतदकं अन्नेयाने च बालराष्ट्रजीवन्नानुसंज्वरेत् २८ यत्रां कथयमानस्य प्रयच्छत्यशिवं भयं ॥
 अतिरिक्तमिवाः कुर्वन्त्यश्वेयाने तरेजनेः २८ कथाऽकथयमानस्य प्रयच्छत्यशिवं भयं ३३ इति मत्वाऽप्यतः कल्याणप्रदं मानादि ३३ प्रयच्छति तथातिरिक्तमिवाः कुर्व

नयथा कश्चित्स्थितप्रवृत्तत्वं ज्ञेयं विदित्वा प्रविष्टः सादृश्यं कर्मोच्चरवृत्तासंप्रयति तद्वद्वत्तयातिरिक्तं ब्रह्मण जा
तिमात्रप्रयुक्तं ज्ञातिरिक्तं ज्ञानं ब्रह्मविदुस्तु मर्त्यं न ज्ञेयं नास्ति कर्मवत्त्वं न योजनः सोऽस्य विदुषः श्रयान्तेत
रः यः प्रतीयातादिपूर्वकमोच्चरवृत्तासंप्रयति तथाहमनुः सन्मानाद्ब्रह्मणो नित्यमुद्धिजेत विद्यादिव तथाचा
हमराशरः सन्मानात्परमाहानिर्नाम्ना विदुर्जनेभ्यो जनेन चमत्तोयोगो योगसिद्धिर्न विदिति २६ कीदृशस्य तत्त्वं
न भोज्यमित्याह योवा इति योवाः कथयमानस्य तत्त्वं भूतस्य सर्वोपसंहारं कृत्वा एतानां वक्ष्यतस्यान्तान्नो
सिञ्चरेत् न तापयेत् ब्रह्मस्वेनोपहन्माद्वा ब्रह्मनिष्ठासाधनभूतं चैलाग्निमुत्तकादिकं नोपहन्माद्वा तथा चैला
रत्नहेमादिकं नास्य केजिनः संप्रवक्ष्यते कुरावल्कलचैलाद्यं ब्रह्मस्वेनोपहन्माद्वा तदन्ततस्यान्तसमंतं सतीमोक्षत्वं ॥३॥

[illegible]

सर्वान्स्त्वितो देवान् विद्याद्यश्चकृत् न स मा नो ब्राह्मणाय ३७ यमप्रथमा
ननुमानयेतिसमानिनः नमन्यमानो नम्येत ननुमानो नम्येत ननुमानो नम्येत ननुमानो नम्येत
यो नम्येत तदा विद्यासोमानयतीति मन्त्रतया ननुमानो नम्येत ननुमानो नम्येत ननुमानो नम्येत
एतन्मन्त्रद्वयानितः ३७

[illegible]

योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते किं तेन न कृतं पापं चौराणां त्साय हारिणा ॥ ३३ ॥ प्रशान्तः स्यादनादाना
 समतो निरुपद्रवः शिष्यो न शिष्यस्य कृताया बुद्धिस्तु यिः ॥ ३४ ॥ देवप्राजातमश्रुतिश्चात्मानित्यामभूतये एवेते वां तममं
 तिस्रवीर्यस्योपभोजनान् ॥ ३५ ॥ अनाह्यामानुषेति तेऽप्युच्यते देवयो दिजाः तदुर्ध्वीदुः प्रकंपातिद्यात्मानं वृत्तान् स्तनुम ॥ ३६ ॥
 मश्रान्ततया निरुपद्रवो भवति शोधलोभमयहर्षादयो भूतदेशिगयो जातराया उपद्रवास्तद्विहीनो निरुपद्रवः समतो विह
 षिः शिष्येन संमतः शिष्यवन्नस्यान्नाचरेत्तु उवचुरेत् ब्राह्मणो ब्रह्मविक्तुः ॥ ३७ ॥ इदानीं मूढचारिणो कुलवन्नाह ये य
 मूढाः प्रचला इति प्रोक्ताः प्रचप्रचला इति दर्शनात् यथाश्वात्प्रहः नो वा भूतवा वा वीतमुज्जीरो मश्रुति एवं परिहृय ब्रह्मविदः
 स्वमाह तपर्याययेतः अग्रे चौराणो वृत्ते ते वां तमुज्जीरो मश्रुति स्ववीर्यस्योपभोजनान् यदि देवांता शानं तदभूतये अन
 यो ये ते तस्यः तस्माद्मूढः सन्नशिष्यवदेव समाचरेदिति ॥ ३८ ॥ इदानीं योगिनः प्रशसन्नाह अनाह्या इति अनाह्या
 प्रवृत्तमना अशक्तात्माना मानुषे विने जाया पुत्रविनादिषु आह्या वेदेषु वेदप्रतिपाद्याः हिंसात्यां स्तेयवृत्तचर्यशमा
 दिहाधनेषु ये दिजाः तदुर्ध्वीदुः प्रकंपातिद्यात्मानं वृत्तान् स्तनुम ॥ ३९ ॥ इदानीं योगिनः प्रशसन्नाह अनाह्या इति अनाह्या

स.स.
१३

अथमानस्येसादिनामोनमाहात्म्यप्रदर्शितं श्रुत्वा प्राह धृतराष्ट्रः कस्मैति कस्यकीदृशस्य एह पूर्वोक्तोक्तं भाग्यपरमलक्षणो नैनाम
 वेति कतरन्नु एतयोः संभाव्यमात्रमस्वरूपमिति प्रवृत्तिरेवेदविद्वन्निह मोनभाते मोनभाते मोने उक्तमोभावेन विद्वानुतेयातिमो
 ने ब्रह्म आहोस्वदन्त्येन कथमोनमिहा चरति एव एहः प्राह भगवन् यत्नति कति परमादि ताममसा सहेनं परमात्मानं ना
 नु प्रविशति तथा च श्रुतिः यतो वाचो निवर्तते प्राप्य मनसा सहति ततः तस्मादेव कारणात् एव वाचा मगोचरः परमा
 त्मा मोनं यद्येवं किंलक्षणस्य हि परमात्मा तत्राह यत्रोत्थितो वेदशब्दः यस्मिन्नर्थे निमित्तभूते समुत्थितो वेदशब्दः शा
 स्त्रादिकारणवत्स्यार्थः अथवा यस्मिन्संवेदनारणे उत्पितो वाचकत्वेन तत्रोत्पद्यमान इत्यर्थः तथा वेदशब्दमतिपाद्यः

धृतराष्ट्र उवाच कस्मैधमोनः कतरन्नु मोनं प्रवृत्तिः निहमो नभावं मोनेन विद्वानुतयातिमोनं कथं मुने मोनमि
 हा चरति १ सनत्सुजात उवाच यतो न वेदा ममसा सहे नमनु प्रविशति ततो यमोनं यत्रोत्थितो वेदशब्दस्तथा यं सत
 म्भवेन विभाति राजन् २ धृतराष्ट्र उवाच यतो यजं व्यधीरे तस्मादेवेदं यो धिजः पापानि कुर्वन्नापेन लिप्यते
 किं न लिप्यते ३ सनत्सुजात उवाच नैव सामान्यो वाचि य ऊचि च विचक्षेण त्रायते कर्मणः पापान्ते मिथ्या ब्रवी

संविद्वपोयं परमात्मा यदि वाचा मगोचरः परमात्मा कथमेतद्वगम्यति क्षतिद्वयः परमाते ति तत्राह सपरमात्मा तन्मयत्वेन ज्ञो
 तिमिथत्वेनैवास्माकं विभाति राजन्नेवने वा समादनुभवो नात्रा विच्छासः कर्त्तव्य इत्यर्थः प्रथमं श्रुतिस्मृतीतिहासपुराण
 दिषु ज्योतिर्मयत्वेन प्रतीयते तथा च श्रुतिः तदेवा ज्योतिर्मयत्वातिरिति २ इदानीं वेदस्य भावपरिज्ञानाय प्राह धृतराष्ट्रः
 अहं गिति मः पापानि कुर्वन् न विद्वद्विषमधीते सतेन वेदाध्ययनेन मयते न तत्राह कुर्महि ममि प्रायः ३ एवं एहः
 प्राह भगवन् नैति यः पापानि कुर्वन् न विद्वद्विषमधीते नैव प्रविशति चादितां न विद्वद्विषमधीते वेदाः पापान् कर्मणा
 स्त्रायते न विद्वद्विषमधीते नैव प्रविशति चादितां न विद्वद्विषमधीते वेदाः पापान् कर्मणा

इदानीमानमौनं यो न विप्रमत्तमाह नैवेति नैवमानमौनं यमाहितं चेकवदसतं न ह्यप्येति प्रत्यक्षं ४२ वरोलोको लोको व्यते इति लोकोः
प्रपन्नो मानसविषयः असौ परलोको मोनस्य के सोतद्विदुः तत्रा वाहमनवान् नैवमदिति ४३ इति तथा चानमोतामुते
तस्य हि सवेचेति साधु ज्ञापि दानि वे ४४ तच्छब्दवाच्यं बुद्धमौनस्य विषय इत्यर्थः एतदुक्तं यत्तु माना-समार प्राप्तिः मोनेन वृत्तप्रा
प्तिरिति उक्तं चे हेरयमर्मे अन्नपानादिभिरुपभोगेन च विन्यतः इत्यनेन दसुखं प्राप्तिं दुर्मौन इति स्मृतः ४५ इदानीमानार्थ
संवासे प्रपन्नो भावो दर्शयति श्री हिति हेतुविशेषः श्रीहि नामार्थसंवासाद्विषयसंवासात् मानमौनचरे प्रयच्छेवर्तमानस्य स्वर्ग्य
प्रवृत्त्या दिसाधनभूतं कर्मावृत्तिरुतः श्रीहि भवति स आदिश्रीः परिपंथिनी यो यो मर्मादिभिः ४६ तथा च मोक्षधर्मे निबंधि

नैवमानं चमौनं च सहितौ वसनः यदा अपमानस्य विषयो स्वसौमौनस्य तद्विदुः ४७ श्रीहि मानार्थसंवासात् प्रापि परिपंथिनी
ब्रह्मीषु दुर्लभा श्री हिति द्याहीने न स विप्र ४८ क्षाराणि सम्यक् प्रवदंति संतो यदु प्रक्षारणि दुदा चारणि सत्पार्जनं ह्रीदमशो
च विद्यामणमानमोदप्रतिबंधकानि ४९ इति श्रीसनत्सुजाते प्रथमोऽध्यायः ॥ ११॥ इत्येवमस्य मन्त्रमग्नयः ॥

नीरजरेवेति यत्तुं श्रिया अभिभूतो मरुः सन्निबधेयु प्रवर्तते तेन विद्याविहीनं ब्रह्मी वृत्ता नंदलक्षणश्रीः तथा हेरयम
मं यानि तांति दुनानेता गुणरूपद्विवर्जिता आनंदारण्यमशुखा ब्रह्मी श्रीरिति केच्य ते सत्तदुर्लभा अवरागाया विनश
क्या तथा च मुक्तिः अवरागा विवकुमिकी न लभ्यः अर्हन्तो यो वदन्तो यन्मूर्तिषुः श्रीमन्मोक्षकालो ह्यलब्ध आश्र
कीताती कुशलानुशिष्ट इति ४२ इदानीं ब्रह्मलक्ष्मीं प्रवेशे क्षाराणि दशमाने क्षाराणि क्षाराणि ब्रह्मलक्ष्मीं प्रवेशे क्षा
राणि संतः सम्यक् प्रवदंति दुराक्षराणि दुःखाक्षराणि कानि तानि सत्यं यथायं भावो यो वदति ते च आत्मे वमकी
इत्येव हीरकाव्यं कश्चिन्नज्जो दमः श्रेयः करणो वदतिः वहिः करणो वदतिरिति केचित् शोचं यत्नं ४३ इति ब्रह्मलक्ष्मीं
द्या वृत्तविद्या मंडितानि मानमोदप्रतिबंधकानि ४४ इति श्रीमोक्षमार्गमन्त्रमग्नयः ॥ ११॥ इत्येवमस्य मन्त्रमग्नयः ॥ ११॥

किं कुर्वताति चेन्न साह न ह्युक्तं इति संक्षेपे संवृत्तिर्न धर्मोपनिषत् पापकारिणः अधर्मोपनिषत्तरेणार्थमायाविनंधर्मध्वंशं
यथावर्तमानमिच्छाचारिणस्तन्तान् यतिनरं संति किं करिष्यतीति चेद्यथावर्तमानः पादो लोको जगत्पक्षाः नीडे स्यादयं सज्जति एवं
संक्षेपे संवृत्तिर्न धर्मोपनिषत् पापकारिणः अधर्मोपनिषत्तरेणार्थमायाविनंधर्मध्वंशं
कादृशोऽपि तु चेन्न ससाधनस्तत्त्वस्य धर्मोपनिषत्तरेणार्थमायाविनंधर्मध्वंशं
जातुं शक्नोति दैवकसाधितोः प्रलापः वेदोध्ययनादिरूपः अनुसंधेयं चेन्न वेदाध्ययनतदर्थं विचारतदर्थं नुष्ठानानि कर्तव्या
नीत्यर्थः ६ भवेदप्येवं यद्येव एव वेदार्थः स्यात् अन्य एव स्यात् ७ परमपुरुषार्थो मोक्षाप्तौ वेदार्थः इतर कर्मराशेरुपास
नायाज्यतेत्यातिसाधनज्ञानसाधनोत्कृष्ट एव साधनत्वेन परमपुरुषार्थत्वादेवेतदप्रतिपाद्यत्वं तस्याह-

न ह्युक्तं सिद्धं जिने तारयति मायाविनंधर्मध्वंशं तन्मनः संक्षेपे संवृत्तिर्न धर्मोपनिषत् पापकारिणः अधर्मोपनिषत्तरेणार्थमायाविनंधर्मध्वंशं
राष्ट्र उवाच न चेद्देवा वेदादिदेवा तु शक्नोति विप्रश्नः ॥ १ ॥ अथ कस्मात्तस्य योगोऽपि हास्यानां क्षणात्तनः ६ सनत्सु जा न उवाच
तस्मैव नामादिविशेषरूपैरिदेजगत्प्रातिमहानुभाव विदिश्यमानः ॥ २ ॥ वेदास्तद्वैद्वैरूपमुदाहरंति ॥ ३ ॥

तमेव परमानंदपरमपुरुषार्थं दर्शयन् वेदः ॥ ४ ॥ अतं दानामतेनोक्तं ॥ ५ ॥ नमस्तत्त्वताः ॥ ६ ॥ तौ सिद्धे साभिगच्छेति अ
विद्योऽसौ बुधा जनाः ॥ ७ ॥ इति स्वर्गादिलोकानां परमपुरुषार्थं तन्मनः संक्षेपे संवृत्तिर्न धर्मोपनिषत् पापकारिणः अधर्मोपनिषत्तरेणार्थमायाविनंधर्मध्वंशं
किमिच्छन्त्येका मायशरीरमनुसंजवेदिति आत्मविदः ॥ ८ ॥ कृतार्थं वेदार्थं चिदा इहेव संतस्तदुत्तमं वा नो न वेदः वेदो महती विनृद्धिः य
एतद्विदुर्मतास्तो भवेति ॥ ९ ॥ अथैतरे दुःखमलोपयतीत्यात्मविदोऽप्यतत्त्वप्राप्तिमजाता विदुः ॥ १० ॥ आत्मविदोऽप्यतत्त्वप्राप्तिमजाता विदुः ॥ ११ ॥
यदेनमनुपपन्नं मानं वेदमजसा ईशानं भूतमजस्य तदा विचिंतितं तदसादिनिर्वोकोस्तत्त्वतस्तद्वैद्वैरूपमुदाहरंति ॥ १२ ॥
कथमेवं रागादिभिरितस्ततः ॥ १३ ॥ कथमेवं रागादिभिरितस्ततः ॥ १४ ॥ कथमेवं रागादिभिरितस्ततः ॥ १५ ॥

इदानीं श्रीरामायणमुदीयमानानां तत्प्राप्तिस्थानं न पश्यति न पुनरिहारेण पश्यति एतदुक्तं पार्थिवमन्यथा संसारं दुर्लभं न पुनरुद्धार्यं तदंशं यति स्तोत्र
द्वयेन तदिति यदि श्रुत्वा पविष्यति तस्मात् प्रलिनतं धातुं वेदं न किंचित् पश्यति न पुनरुद्धार्यं तदंशं यति स्तोत्र
भ्यामसौ परोक्तविनिर्गोतर्ह्यश्वरार्थकामानुतिभन पुरयमुपैति प्राप्नोति कर्मजन्मापूतं संयुक्तो भवति तेन पुन्येन पापेति निरुत्पत्तय पथित्वा
पश्चादुत्तरकाले ससृपिता शेषकल्मषो जायते तान विदीपितात्मा स्तौन अकारितचित्तदानं दाहं दीय वृत्त रूपो भवति ॥ अथ ज्ञानेन पर
मात्मानमुपैति प्राप्नोति विद्वान्नात्मदित् अन्वयात्तुन शिष्यरार्थकस्मिन्नुद्धार्यतश्च यिना शेषकल्मषो ज्ञानी न भवति तदा
वर्गफलानुकांक्षी इन्द्रियफलानुकांक्षी भूमीदिफलानुकांक्षी ज्ञाति ज्ञोते के ते यज्ञादिकं पदं ह्यसर्वममुत्र परलोके तत्फल

तदर्थं संकृतं तप एतदिज्याताभ्यामसौ उल्लभ्यते इति विद्वान् पुन्येन पापेति निरुत्पत्तय पश्चात्तज्जायते तान विदीपितात्मा ॥ ज्ञाने
न चात्मानमुपैति विद्वानयो न्यथा वर्गफलानुकांक्षी अस्मिन्नुत्तरेण स सर्वममुत्र संकृते पुनरेति मार्गे ॥ अस्मिन्नुत्तरेण स
पुनर्लभ्यते न भुज्यते ब्राह्मणानां तपश्च कर्मस्यैव तत्फलं ॥ तदा उवाच कथं समं तदमस्तु ॥
तपो भवति केवलं सनत्सुजात तद्विरक्त ॥ श्रीराम राम राम राम राम राम राम
मुपसंकेततः कर्मशेषेण पुनरेति मार्गे संसारमार्गे ॥ तदा उवाच कथं समं तदमस्तु ॥ अथैतमेवाध्वानं
उपनिर्वर्तते इति ॥ इदानीं विद्वद्विद्वद्वेषेण धाकर्म एतत्फलं वेदं मातुः अस्मिन्नुत्तरेण स सर्वममुत्र संकृते पुनरेति मार्गे ॥ अस्मिन्नुत्तरेण स
तस्य फलमन्यत्रा मुस्मिन्नुत्तरेण स सर्वममुत्र संकृते पुनरेति मार्गे ॥ अस्मिन्नुत्तरेण स सर्वममुत्र संकृते पुनरेति मार्गे ॥ अस्मिन्नुत्तरेण स सर्वममुत्र संकृते पुनरेति मार्गे ॥
लब्धिर्भवतीत्यर्थः यदेव विद्यया करोति अथ योपनिषदा तदेव वीर्यं वत्तरं भवति अन्विधामनात्मविदो वे
पयिका एतावदेव तत् न सप्तमं भवति यस्य कर्मणो यत्फलं श्रुते तावन्नात्र फलसाधनं न फलसम्पत्तिहेतुर्भव
तीत्यर्थः ॥ १०॥ श्रुते वमा ॥ ॥ १०॥

सं० १३

इदानीं पूर्णवाक्यार्थं कथयति पूर्णमिति पूर्णोद्देशतः कालतो वस्तुतश्चापरिच्छिन्नात्परमात्मनः पूर्णमेवोद्धरंति
जीवरूपेण यत्पूर्णं तत्पूर्णं मुहुर्न जीवात्मनो वस्थितत्वात् अतः पूर्णमिव मुहुर्न तत्त्वादिदमपि जीवस्वरूपं पूर्णमेव
प्रवक्षते विद्वांसस्तथा हरंति पूर्णं जीवात्मनो वस्थितत्वात् पूर्णत्वरूपमात्रं नैव यत्तत् पूर्णमेवोद्धरंति तद्विधादिभ्यो निष्क
म्यत साक्षिणं सर्वोत्तरं देहद्वयादुद्धरंतीत्यर्थः अत उद्धृतो नैव मूलः किं जगत् इति चेत् तत्र नैव पूर्णं नैव देह
वृत्तिसंयुज्यते चित्सदानं दाहिती यववृत्तानां वशिष्यत इत्यर्थः इति चेत् तत्र नैव पूर्णं नैव देहद्वयादि

पूर्णं पूर्णं मुहुर्नति पूर्णं तत्पूर्णं प्रवक्षते हरंति पूर्णमिति चेत्
व शिष्यते योगिनस्तं प्रपश्यति भगवं तं सनातः

भ्योनि प्रम्यत तू साक्षिणं सर्वोत्तरं देहद्वयादुद्धरंति तदा पूर्णमेवोद्धरंति तद्विधादिभ्यो निष्कम्यत
दइत्यादि प्रत्यायमार्थः पूर्णमदस्तत्त्वात् वा जगत्कारणं तत् पूर्णमेवोद्धरंति तद्विधादिभ्यो निष्कम्यत
कथमनंशत्वं पदयोः पूर्णत्वमिति चेत् तत्राह पूर्णं तत्पूर्णं तद्विधादिभ्यो निष्कम्यत
दनयोः पूर्णत्वमित्यर्थः पूर्णस्य तत्त्वमात्मनो वस्थितत्वात् पूर्णं तत्पूर्णं तद्विधादिभ्यो निष्कम्यत
सन्नित्यर्थः पूर्णमेव वृत्तावशिष्यते वृत्तैव भवतीत्यर्थः यः पूर्णस्वरूपं संप्रसात्मानं योगिन एव पश्यति

॥३॥

[illegible]

इदानीं ज्ञानिनः स्वात्मन्यवस्थानं दर्शयति चक्र इति ध्रुवस्याव्ययकर्मणः परमेश्वरस्य चेश्वरात्मनावस्थितस्य पर-
मेश्वरस्य त्रेलाक्यात्मनावस्थितस्य चक्रस्य सरणात्मके देहेति हेतुहेतुवन्तं प्रसावेते अत एव दिव्यमनसकृतं जगत्
रणादिधर्मवर्जितं दिवि द्योतनात्मके अविदितानस्तमितज्ञानोत्पन्नावस्थिते दृष्टान्ते देवताशिवहंसप्रकाः एतदुक्तं भव-
ति यद्यपीन्द्रियाणि स्वभावतो विषयेष्वेव वर्तन्ते तथापि विज्ञानसारथिना मनोकेन्द्रितनयनिकेन्द्रुमेतं पुरुषं दिव्ये
वर्चस्तिनपराविषय इति तदुक्तं कदम्बलीषु आत्मानं रथिने विदित्वा त्रिरुपमां तन्निष्ठां तन्निष्ठां परात्मानं निवर्तते भग-
वन्ते यो गिन एव पश्यति इदानीं नानेव सदृशं किंचिदिदृष्टे इत्यत आह परमेश्वर इति अत्र नोक्तं न सादृश्येति य-
ति नानेव सादृश्यवर्तते नानेव सदृशं किंचिदिदृष्टं इत्यर्थः अत्र ते च न तदुक्तं भवति अत्र नोक्तं न सादृश्येति य-

चक्रैर्यस्य तिष्ठते प्रवक्ष्याम्ययकमीराः केतुर्वते वदं त्यज्वा रने रित्वा यन्मः ॥ १५ ॥ योगिनस्तं प्रदर्शयंति भगवं
तं सनातनं ॥ न सादृश्यति सुतिरूपमस्य न च सुषा पशुति कश्चिदे ॥ न तोष पापी न सा हृदा च य एनं
विदुर मृता स्ते भवंति योगिनस्तं प्रदर्शयंति भगवंतं सनातनम् ॥ १६ ॥ राम राम राम राम राम ॥

[illegible]

[illegible]

एवंरूपो महानात्मा पावकं पुरुषो गिरन् धीवैतं पुरुषं वेद तस्यै सात्मा ॥ इति योगिनस्तं प्रपश्यंति ॥ १६ ॥ सदा
सदा सत्कृतः स्यान्नमृत्युरमृतकृतः सत्यात् तस्य समानुवंशिनी सत्तुष्टानि रसास्त्रैकमेव योगिनस्तं ॥ १७ ॥

तस्माच्च वायुराधा तस्तस्मिंश्च प्रलयस्तथा तस्मादग्निर्भूतमिन्द्रतस्माच्च प्राण आगतः ॥१७॥ तत्प्रतिष्ठा
स्तम्यतं लोकास्तद्भवतद्वशः भूतानि जनिरेतस्मात्प्रलयं वाति तत्र च ॥१८॥ श्रीराम राम राम राम

[illegible]

इह नीतिमाणा विषयाणां चानर्थहेतुत्वं दर्शयति गृहंतीति यथासर्गमकरेभ्यो निष्पन्नस्ति न तन्न दिव्यप्रयत्नेन मत्सी-स्ये नीत्वा
मकरेभ्यु गृहंति स्वात्मानं प्रपञ्चादयंति सुवमिन्द्रियसंयमीः आत्रादिपुत्रयनात्पञ्चात्रादिभ्यः कृष्णस्तेन यत्तेन विषयविष
प्रदानेन मत्सी-स्ये नीत्वा मकरेभ्यु गृहंति स्वात्मानं प्रपञ्चादयंति तेति प्रमुह्यति विदुषति यत्किं भूता विशेषणमुह्यति तद्यति
रिक्तं न किंचिद् ज्ञानं तीत्यर्थः तथा च भूतिः यथा विषयमात्रपरिधत्त इति ते रिक्तं चेदं विदुषः कल्पविषयास्तमस्ती न्मोहयेते
पुनः पुनर्गृहंती भवेति यदिदेति यत्तेन गृहंते तदन्तर्गतं ज्ञानं ज्ञानमरसात्साक्षात्पश्यन्ति यमी ज्ञानमुक्तं ज्ञानमद्वयं
विषयविषाधा मुह्यति तेषां जिन एव परमात्मा सन्निवृत्तिस्तु साधनमाह साधनमिति येन साधनात् साधनमाह साधनं
हिति यच्च शब्दमादि साधनमुक्तोः स साधनः स्तु पुनर्मानवात्मनः साधनं साधनं दृश्यते मानुषी पुनर्मानवात्मनः साधनं साधनं

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥

[illegible]

29

इदानीमुक्तार्थस्य दृष्टिर्नैव वा मरे वा हि चत्वारो भवन्दर्शयन्ति अहमेवास्मीति स्त्रिभिः श्लोकेः हे धृतराष्ट्र अहमेव
युष्माकं माता जननी पिता जनकः पृथुह मेव सुष्माकं पुत्रोऽयं धनादिः पुनरहमस्मि किं बहुना आत्मा ह
वस्य प्राणिजातस्य यज्ञानास्ति यदस्ति च तस्याहमेवात्मा ॥ एवं तावदधिभोति किं पित्रादिकं पुत्रादिकं दर्शय
अथोदानीमाधिदेविकं पित्रादिभावं दर्शयति चिन्तति पिता महीस्मि स्य विरो र ऊर्ध्व आदेः पिता महीस्मि अनादि
सिद्धः परमेस्वरः सोऽहमेव यः पिता इन्द्रादेरहरणगर्भः सोऽहमेव तद्यासमयमात्मस्य एव एवं यं सर्वं परमार्थ
अहमेवास्मि वो माता पिता पुत्रोऽस्य हं पुनः आत्मा हं मास्यस्य स्य च नान्ति यदस्ति च ॥ पिता महीस्मि
स्य विरः पिता पुत्रस्य भावत ममेव यय गत्मा स्यात् नैव ममेव चाहं ॥ आत्मेव स्थानं मम जन्म आत्मा
श्रोत प्रीतो ह मजर प्रतिष्ठः अज श्वरो देवारात्र म नं नि नी हं तात्वा वै क विरात्तेन मत्तः ॥ ३८

तो न मे आत्मनि वावस्थिताः न चाप्यहं युष्मासु स्थितः तथा च न मे आत्मनि सर्वभूतानीति २७ आत्मैवे
यद्यपि न ममात्मनि युष्मासु वावस्थिता न चाप्यहं युष्मासु अवस्थितः तेषां भूतानां न ममात्मैवाश्रयः जननमोक्षमोह
वात्मनः सर्वमुत्पन्नं तथा च श्रुति आत्मन एवेदं सर्वमिति श्री
कृष्ण उवाच ॥ अजरप्रतिष्ठः अजरे जगत्परावर्जितैः
कस्मिन् प्रतिष्ठत इति चेन्महिम्नीति स्वेमहिम्नीति ॥ २८ ॥ तेषां भूतानां न ममात्मैवाश्रयः जननमोक्षमोह
वात्मनः सर्वमुत्पन्नं तथा च श्रुति आत्मन एवेदं सर्वमिति श्री
कृष्ण उवाच ॥ अजरप्रतिष्ठः अजरे जगत्परावर्जितैः
कस्मिन् प्रतिष्ठत इति चेन्महिम्नीति स्वेमहिम्नीति ॥ २८ ॥

स्वस्वतः सुमनाः शोभनं मनोरागद्वेषमदमात्स्यं शिोकमोहादि
 यमसुमनाः सर्वभूतेषु सर्वप्राणिषु हृदयकमलं मध्ये आहमेवा
 तानो न केवलमस्मादनुभव एवात्र प्रमाणमप्येवमेव गच्छ
 विद्योवृत्ताविदस्तेपि पितरं सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां पिता जनपि
 विदुः परमात्मनमात्मनमात्मत्वेनावगच्छति इत्यर्थः तथा च श्रुति
 प्रातयेद इति ब्रह्मरहस्यं केतस्मा मगायन्नास्त इति तैत्तिरीके सामगा
 यं तथा चरं योग्येपि तत्त्वकारे च ग्रहमन्त्र

यत्तु मन्त्रं ननु पुनरेति हि तं विदुः ॥ १२ ॥ इति श्रीमहा
 विष्णुसंहितायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ४ ॥

यत्तु मन्त्रं ननु पुनरेति हि तं विदुः ॥ १२ ॥ इति श्रीमहा
 विष्णुसंहितायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ४ ॥

17